

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 08.11.2001, sp. zn. 1 Ko 68/2001

Číslo:

Právní věta:

Soud:

Datum rozhodnutí: 01.01.1970

Spisová značka:

Číslo rozhodnutí:

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí:

Hesla: Konkurs

Předpisy: 328/1991 Sb. § 18

Druh:

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 69

Nesplní-li třetí osoba povinnost vydat správci konkursní podstaty movitou věc sepsanou do konkursní podstaty, není to důvodem k uložení pořádkové pokuty. Vydání věci osobou, která ji neoprávněně zadržuje, se může správce konkursní podstaty domáhat žalobou podle části třetí občanského soudního řádu.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 11. 2001, sp. zn. [1 Ko 68/2001](#))

Usnesením z 18. 2. 1998 Krajský obchodní soud v Praze prohlásil konkurs na majetek úpadce, ustavil správcem konkursní podstaty (dále též správce) advokáta JUDr. M. Č. a vyzval věřitele k přihlášení pohledávek.

Napadeným usnesením z 6. 6. 2000 uložil Krajský obchodní soud Z. K. (dále též odvolatel) s odkazem na § 53 odst. 1 o. s. ř. pořádkovou pokutu ve výši 2000 Kč s odůvodněním, že nesplnil povinnosti vyplývající z usnesení z 9. 3. 2001. Tímto rozhodnutím soud prvního stupně uložil odvolateli, aby se zdržel všech právních úkonů směřujících ke zcizování či zatěžování zde specifikovaných movitých věcí, aby tyto věci vydal správci a podal u soudu žalobu na vyloučení těchto věcí ze soupisu konkursní podstaty.

Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty podal odvolatel odvolání s tím, že usnesení z 9. 3. 2000 mu nebylo doručeno. Nemohl proto reagovat na povinnosti zde uložené. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.

Vrchní soud v Praze přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející a odvolání

shledal důvodným. Proto je změnil tak, že odvolateli se pokuta neukládá.

Z odůvodnění:

V daném případě je pro posouzení důvodnosti odvolání rozhodné, že usnesením z 9. 3. 2000 měly být odvolateli uloženy povinnosti, jež v rámci konkursu vymáhat nelze. Podat excindační žalobu ve smyslu § 19 odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání (dále též ZKV) je právem toho, kdo tvrdí, že určité věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty neměly být do soupisu konkursní podstaty zařazeny, nikoliv jeho povinností. Zmešká-li tedy taková osoba lhůtu k podání incidenční žaloby, má se za to, že věc (právo či jiná majetková hodnota) je do soupisu konkursní podstaty pojata oprávněně (§ 19 odst. 2 ZKV), není však důvod nutit ji k podání žaloby pořádkovým opatřením.

Ohledně dalších povinností uložených odvolateli (za situace, kdy byl prohlášen konkurs na majetek úpadce A., s. r. o.) je nutné vyjít z toho, že jakmile je věc (právo nebo jiná majetková hodnota) zapsána do soupisu konkursní podstaty, může s ní nakládat pouze správce nebo osoba, již k tomu dal správce souhlas (§ 18 odst. 3 ZKV). Je zřejmé, že věci, v dispozici s nimiž má být odvolatel omezen, správce do soupisu konkursní podstaty zahrnul. Nakládal-li by proto s těmito věcmi někdo jiný než správce nebo ten, komu dal správce k nakládání souhlas, jednalo by se o úkony absolutně neplatné. O uvedeném správcově úkonu byl přitom odvolatel informován přinejmenším z usnesení soudu z 6. 6. 2000, jež napadl odvoláním. Z tohoto zahrnutí věcí do soupisu konkursní podstaty ve smyslu uvedeného § 18 odst. 3 ZKV však plyne nejenom správcova výlučná dispozice s předmětným majetkem, ale též odvolatelova povinnost tento majetek správci vydat (§ 18 odst. 4 ZKV). Splnění těchto povinností na odvolateli ale nelze vymoci v rámci konkursu (a sankcionovat jejich nesplnění uložením pořádkové pokuty). Jak již uvedeno výše, omezení dispozice s věcmi vyplývá přímo ze zákona, naopak povinnost věc vydat může být při jejím nesplnění k výzvě správce uložena rozhodnutím soudu – tím je však míněno rozhodnutí v rámci nalézacího řízení.

Povinnosti a omezení vyplývající z § 18 odst. 3 a 4 ZKV dopadají na třetí osoby a nelze je zaměňovat s povinnostmi vyplývajícími z § 17 odst. 1 ZKV, jež směřují ke zjištění konkursní podstaty a dopadají na osoby uvedené v § 17 odst. 2 ZKV. Zatímco úprava obsažená v § 18 ZKV se týká majetku spadajícího do konkursní podstaty, ustanovení § 17 až 17c ZKV vytvářejí podmínky pro to, aby správce mohl provést řádný a úplný soupis konkursní podstaty, tedy ukládají osobám spojeným s činností úpadce (případně úpadci samému, je-li fyzickou osobou) v zákonem stanoveném rozsahu se správcem spolupracovat a poskytnout mu potřebnou součinnost. Nesplnění povinností uvedených v § 17 lze sankcionovat uložením pořádkové pokuty, na nesplnění povinnosti vydat věc však správce může reagovat zásadně toliko žalobou na její vydání.

V daném případě odlišně od soudu prvního stupně neshledává odvolací soud podmínky pro uložení pořádkové pokuty, pokud by takové rozhodnutí mělo vycházet toliko z té argumentace, na níž své rozhodnutí postavil soud prvního stupně.

Veden úvahami vyslovenými v předchozím odstavci postupoval odvolací soud dle § 220 odst. 1 o. s. ř. a napadené usnesení změnil způsobem ve výroku uvedeným.